

Lurøy kommune
Rådhuset
8766 Lurøy
E-post: postmottak@luroy.kommune.no

Fauske, 13.01.2023

Dette brevet sendes på vegne av BirdLife avd. Nordland og Naturvernforbundet i Nordland.

Høringsuttalelse vedr. søknad fra Lovundlaks AS om etablering av oppdrettsanlegg for laks, ørret og regnbueørret i åpen sjø ved Mangvardan i Lurøy kommune

Forum for natur og friluftsliv (FNF) Nordland er et samarbeidsnettverk for 14 natur- og friluftsansjoner i regionen. Vårt mål er å ivareta natur- og friluftinteressene i Nordland fylke ved å styrke og fremme organisasjonenes arbeid, være en møteplass for samarbeid og en arena for kompetansebygging for natur- og friluftsansjonene med sitt virke i regionen. Medlemsmassen hos de tilsluttede organisasjonene er ca. 22 000 personer.

Søknaden har ligget ute til høring med opprinnelig høringsfrist 05.01.2023. På grunn av at høringen var delvis lagt i romjula så fikk vi utsatt frist til 13.01.2023.

Lovundlaks AS søker om å etablere oppdrettsanlegg for laks, ørret og regnbueørret i åpen sjø lokalisert ved Mangvardan i Bindal kommune, ca. 1,4 km nord for Risvær naturreservat og 1km sør for Sandværet landskapsvernområde. Omsøkt størrelse er i utgangspunktet 4300 tonn MTB (maksimalt tillatt biomasse) med produksjonsvolum 5500 tonn fisk i året og forventet förforbruk 6325 tonn/år. Men allerede fra andre produksjonssyklus planlegger Lovundlaks AS å øke størrelsen på anlegget til 6240 tonn MTB og tilsvarende økt produksjonsvolum og förforbruk ifølge vedlegg 1 i søknaden, side 4 – 5. Arealbeslaget er ifølge søker 1050 m x 210 m = 220500 m² (dvs. 220,5 dekar) på side 3 i samme vedlegg, men med fortøyningsliner vil arealbeslaget for fiske være omtrent tre ganger så stort, jf. fig. 6 på side 15 i rapporten «Forundersøkelse ved Mangvardan i Lurøy kommune, 2022» fra Aqua kompetanse.

Innledningsvis vil vi påpeke at konsesjonssøknaden fra Lovundlaks AS er oppsiktsvekkende mangelfull ved at det i de dokumentene som er lagt ved søknaden, ikke finnes opplysninger om hvilke utslipp og mengde utslipp som kan forventes fra dette åpne oppdrettsanlegget. Høringsparter og forvaltningsmyndighetene har derved for lite konkret faktagrunnlag å bygge på. Videre finnes det heller ikke noe faktagrunnlag for at tiltakshaver i vedlegg 11 kan konkludere med at, sitat: «...tiltaket ikke skal underlegges konsekvensutredning etter Forskrift om konsekvensutredning». Vi kan ikke

støtte tiltakshavers egen vurdering om at tiltaket ikke kan få vesentlige virkninger for miljø og samfunn. Søknaden skal vurderes etter miljømålene i vannforskriften, og miljøkonsekvensene skal være utredet før den sendes til behandling hos sektormyndighetene. Forundersøkelsene (utført av Aqua kompetanse AS) tyder på at det er store naturverdier i området og lite påvirket av menneskelig aktivitet og forurensninger. Potensiale for å finne nye, sårbare naturtyper og arter må vurderes som stor. Vannforekomstens tåleevne er ikke vurdert, men skal iht. søknaden vurderes underveis, gitt at det skulle bli tillatelse. Det blir feil måte å gjøre det på, og vi krever derfor mer omfattende utredninger og vi må vite hva totale utslippene blir og i hvilken grad det vil påvirke miljøet og naturmangfoldet.

Disse åpenbare manglene ved Lovundlaks AS sin oppdrettssøknad alene er i strid med Forskrift om konsekvensutredninger §§10 og 19 og tilsier etter Naturvernforbundets vurdering at den må avvises av forvaltningsmyndighetene.

Tiltaket søkes i et område som er avsatt til «bruk og vern av sjø og vassdrag *dypere enn 20m (6001)*» i kystsoneplanen. Området er derfor et flerbruksområde med planbestemmelser som skal sørge for at tiltaket ikke er til vesentlig skade for øvrige interesser. Det står blant annet at: *Kommunene skal vurdere og avklare mulige arealbrukskonflikter i den enkelte akvakultursak med bakgrunn i oppdatert kunnskapsgrunnlag, slik at natur-, ferdsels-, fiske- og friluftsinnteressene ikke blir vesentlig skadelidende. Vi mener det er uklart hvorvidt de øvrige interessene blir vesentlig skadelidende eller ikke, og at dette må utredes nærmere. Og med det er det diskutabelt om søknaden er i tråd med arealplanen, noe som er et absolutt krav for at den i det hele tatt skal kunne behandles.*

Vår høringsuttalelse vil i fortsettelsen i stor grad måtte bygge på erfaringer med andre oppdrettssaker.

1. Utslipp av slam/avføring/fôr-rester tilsvarende urensset kloakk fra en by med minst 21500 innbyggere

Hvis vi konservativt sett regner gjennomsnittlig halve MTB-mengden laks i mærene gjennom første produksjonssyklus i et evt. oppdrettsanlegg ved Mangvardan og regner 10 mennesker på tonnet så vil det årlige utslippet av slam, faeces og fôr-rester fra anlegget tilsvare urensset kloakutslipp fra en kystby på minst $4300/2 \times 10 = 21500$ innb. Ingen norsk kystby ville fått tillatelse til noe slikt. Men konkret hvor mange tonn fosfor og nitrogen dette utslippet vil medføre gjennom et år, får vi altså ikke vite i Lovundlaks AS sin søknad. Hvis vi da går til en ganske nylig oppdrettssøknad fra

SalmoNor AS på 5960 tonn MTB ved Lisshjelmen i Bindal kommune, hvilket vil være et evt. noe mindre anlegg enn Lovundlaks sitt fra og med andre produksjonssyklus, så angis det der et årlig fosforutslipp på 33 tonn og nitrogenutslipp på 262 tonn. Sammen med andre næringsstoffer i slam og fôr-rester vil disse utslippene medføre gjengroing og eutrofiering av bunnområdene under og rundt det evt. oppdrettsanlegget og dermed redusert biologisk produksjon. Mangvardan er et område i hovedsak kartlagt som fiskeplass for krabbe, ifølge side 7 i vedlegg 1 i Lovundlaks AS sin søknad.

De langsiktige konsekvensene av oppdrettsregimet i Norge med åpne anlegg er kanskje enda mer alvorlige og viser seg på Miljødirektoratet/Norsk institutt for vannforskning sin siste statistikk, offentliggjort 14. mars i år (1). I rapporten «Kildefordelte tilførsler av nitrogen og fosfor til norske kystområder i 2020 – tabeller, figurer og kart» på side 14 og 15 går det fram at fosforutslippene fra norsk oppdrett har mer enn sjudoblet seg fra 1990 til 2020, fra 1559 tonn/år til 11836 tonn/år, mens

utslippene fra jordbruk, kommunal kloakk og industri stort sett har holdt seg på samme nivå i samme tidsrom slik at fosforutslippene fra oppdrettsnæringen nå er mer enn 5 – fem – ganger større enn fra jordbruk, kommunekloakk og industri tilsammen (11836 tonn/år mot 2314 tonn/år i 2020). Samtidig vet vi at grunnstoffet fosfor er avgjørende viktig i matproduksjonen i verden. Men fosfortap til havet kan aldri gjenvinnes, og vi vet at verden er på vei inn i en fosformangelkrise (2).

2. Ingen opplysninger eller analyse av tungmetallutslipp fra fôr-rester, fiskefaeces og oppdrettsnøter i Lovundlaks AS sin søknad

I offentligheten er det i det siste satt søkelys på utslipp av tungmetaller fra oppdrettsindustrien. I en bred fagfelleartikkel med åtte forfattere i Tidsskrift for den norske legeforening den 11. august i år med tittelen «Høyt nivå av tungmetaller i krabbe» dokumenteres det innhold av arsen, kadmium, kvikksølv og bly i fiskefôret som brukes i norsk oppdrett (3). Gjennomsnittsverdier i fiskefullfôr var i 2018 (4):

Arsen 2,4 mg/kg

Kadmium. 0,16 mg/kg

Kvikksølv 0,03 mg/kg

Bly 0,04 mg/kg

Tungmetallutslippet fra planlagt anvendt fôr er heller ikke opplyst om i Lovundlaks AS sin oppdrettssøknad. Men hvis vi tar utgangspunkt i gjennomsnittsverdiene i fullfiskefôr fra 2018 og ganger opp med planlagt anvendt fôrmengde i kg i første produksjonssyklus så får vi:

Arsen $0,0024 \times 6325\ 000 = 15180\ \text{kg} = 15,1\ \text{tonn}$

Kadmium $0,00016 \times 6325\ 000 = 1012\ \text{kg} = 1,1\ \text{tonn}$

Kvikksølv $0,00003 \times 6325\ 000 = 190\ \text{kg}$

Bly $0,00004 \times 6325\ 000 = 253\ \text{kg}$

I andre produksjonssyklus planlegger altså Lovundlaks AS å øke størrelsen av anlegget ved Mangvardan med nesten 50% til 6240 tonn MTB (nøyaktig 45,1% større). Fôrmengdene med ditto tungmetallutslipp fra det evt. oppdrettsanlegget må dermed ganges opp tilsvarende ved maksimal produksjon.

Oppsiktsvekkende er det da at oppdrettssøknaden fra Lovundlaks AS er direkte villedende på side 5 i vedlegg 1 der det står i andre avsnitt, sitat: «Utslippene man kan vente fra det planlagte anlegget vil være reversible.» Om Lovundlaks AS sitt utsagn her er bevisst eller ubevisst villedende, er ikke godt å si. Om det er bevisst villedning så reiser dette tvil om selskapets redelighet. Er det ubevisst så reiser det spørsmål om selskapets kompetanse for det burde være godt kjent at tungmetaller er grunnstoffer som ikke brytes ned, men akkumuleres i næringskjeden.

I tillegg bruker oppdrettsnæringen oftest kobber til impregnering av oppdrettsnøter, f.eks. rundt 1700 tonn totalt i 2019 og 80 – 90% av dette lekker ut i sjøen og hoper seg opp på sjøbunnen (5). Hvorvidt Lovundlaks har planlagt å anvende kobberimpregnering i nøtene, går ikke fram av søknadsdokumentene. Men i så fall vil dette øke tungmetallutslippene ytterligere fra et evt. oppdrettsanlegg ved Mangvardan.

Med de mengdene fôr som brukes i stadig større oppdrettsanlegg, og år etter år, blir tungmetallutslippene av betydning. Som artikkelforfatterne i den nevnte Legetidsskriftartikkelen skriver, sitat: «*Utslippene fra uspist fôr og fiskefæces spres eller akkumuleres avhengig av lokale strømforhold og vil i varierende grad påvirke forholdene rundt anlegget.*» De påviser at det de siste årene har vært en betydelig økning av innholdet toksiske metaller i krabber fanget i nærområder til oppdrettsanlegg opptil 1000 meter fra anlegg. Andre kilder til tungmetallene rundt anleggene var ikke aktuelle. I noen oppdrettsområder har tungmetallene i krabber nådd nivåer som gjør at Mattilsynet fraråder å spise de. Mangvardan er nettopp lokalitet for krabber og krabbefiske og krabber er av de første ledd i næringskjeden som akkumulerer tungmetallutslipp. Dette faktum alene tilsier at Lovundlaks AS sin søknad må avvises. Artikkelforfatterne konkluderte slik, sitat: «*Hvis denne utviklingen får fortsette, vil all sjømat i fjordene bli helsefarlig og uspiselig.*» Og de etterlyser tiltak for å få slutt på disse uakseptable tungmetallutslippene fra oppdrettsnæringen.

3. Ingen opplysninger om materialvalget i fôringsrørene

Vi kan i søknaden til Lovundlaks AS heller ikke finne opplysninger om hvilket materiale som er tenkt brukt i fôringsrørene. Vi vet imidlertid at plast er materialet som vanligvis brukes i fôringsrørene i norske oppdrettsanlegg og at dette slipes vekk som mikroplast under fôringsprosessene. En undersøkelse fra Nordlandsforskning fra 2019 basert på 1000 simuleringer av fôring gjennom enkeltslanger av plast konkluderte med utslipp av rundt 60 tonn mikroplast i året fra norsk oppdrettsnæring (6). Dette kan ikke fortsette. Fôringsrør må være laget av rustfrie metaller.

Samlet sett er søknaden fra Lovundlaks AS betydelig mangelfull på beskrivelse og analyse av utslipp i det hele tatt og tilfredsstillende dermed ikke Forskrift om konsekvensutredninger kapittel 4 (Utarbeidelse og høring av planprogram....), § 19 første ledd punkt c, sitat:

«*Beskrivelse av planen eller tiltaket:*

- a. –
- b. –
- c. *et anslag over typen og mengden avfall, reststoffer, utslipp og forurensning som vil produseres i bygge og driftsfasen*»

4. Strømanalysene viser at utslippene fra Lovundlaks AS sitt omsøkte anlegg vil kunne spre seg til sjøen i det nærliggende Risvær naturreservat og strandsonene i Sandværet landskapsvernområde med lettere fiskefæcespartikler

Kartleggingen av strømforholdene i havet rundt det omsøkte oppdrettsanlegget virker å være grundig og ordentlig utført i dybdene 5, 15, 51 og 84 meter over en tidsperiode på seks uker (fra 27/6 – 8/8 2022), jf. «*Vannstrømmåling ved Mangvardan, Lurøy kommune, juni – august 2022.*» Vannstrømmen er sjelden helt stille og roterer i hovedsak med flo og fjære i hastigheter på 0 til 34,8 cm/s avhengig av dybden. Tar vi for enkelthets skyld utgangspunkt i den beregnede gjennomsnittshastigheten på 8,2 cm/s så blir hastigheten $0,082 \text{ m} \times 3600 \text{ s} = 295 \text{ meter}$ i løpet av en time. Og en flo-fjæreperiode varer som kjent vel 12 timer med ca. 6 timers varighet av tidevannsstrømmen den ene eller den andre veien. Det betyr grovt sett en vannforflytning på ca. 1,77 km i løpet av en flo-fjære syklus mot nord-nordøst eller sør-sørvest, litt forskjellig avhengig av dybden, jf. side 6 i «*Vannstrømmåling ved Mangvardan.*» Sør-sørvest betyr retning inn i det

nærliggende Risvær naturreservat som det nærmeste har grense ca. 1,4 km fra det omsøkte anlegget. Risvær naturreservatet er et vern av dyre- og planteliv både på land og i sjø. I følge Havforskningsinstituttets risikovurdering for 2022 så vil ca. 5 – 10% av fiskefaeces fra oppdrettsanlegg være lettere svevepartikler som kan spres opptil 2 km – med sitt innhold av fosfor, nitrogen, tungmetaller, mulig mikroplast (?) og ikke minst sannsynlige smitteagens i løpet av driften (amøber, virus, bakterier) samt evt. kjemiske avlusningsmidler. Dette vil spre seg inn i de nord-østlige delene av naturreservatet.

Lovundlaks AS nøyer seg med å vise til det omsøkte anleggets fysiske plassering for å begrunne at det evt. oppdrettsanlegget ikke vil bryte med verneforskriften for Risvær naturreservat. Utfra kunnskapen om strømforholdene og utslippene så holder ikke dette opp mot §3 Vernebestemmelser i Forskrift om Kystverneplan Nordland, vedlegg 16, Risværet naturreservat, Lurøy kommune, sitat:

«Det må ikke iverksettes tiltak som kan endre naturmiljøet, som f.eks. oppføring av nye bygninger, anlegg og faste innretninger,....., ny utføring av kloakk eller andre konsentrerte forurensningstilførsler (vår understrekning), henleggelse av avfall, gjødsling og bruk av kjemiske bekjempningsmidler....Opplistingen er ikke uttømmende.»

Det kan ikke være tvil om at bare 5% av dette urensede fiskefaecesutslippet (dvs. de lettere svevepartiklene) fra et evt. 4300 - 6240 tonn MTB stort Mangvardanlegg inn i Risvær naturreservat med innholdet av fosfor, nitrogen og tungmetaller vil representere en betydelig forgjødsling og kjemisk forurensning, særlig over tid, år etter år, og vil måtte rammes av §3 i verneforskriften dersom denne skal forvaltes med det alvor som er ment. Vi minner om at naturreservat er den aller strengeste verneform vi har i Norge.

Tilsvarende analyse kan gjøres for den vernede strandsonen i Sandværet landskapsvernområde 1 km i nordøstlig retning fra det omsøkte oppdrettsanlegget.

5. Kartlegging av sårbare arter og naturtyper er overfladisk berørt i Lovundlaks AS sin oppdrettssøknad, men gir likevel moderat til høy sannsynlighet for at slik forekomst foreligger

Aqua kompetanse AS har på oppdrag og finansiering fra Lovundlaks AS gjort en «Vurdering av risiko for tilstedeværelse av sårbare naturtyper og arter ved Mangvardan». Det som karakteriserer denne delundersøkelsen, er at den i hovedsak baserer seg på offentlige databaser som Artsdatabanken og Naturbasen samt fysiske parametre som målt vannstrøm, bunntopografi, oksygeninnhold og enkelte sedimentprøver (15 stk.) fra sjøbunnen under det påtenkte oppdrettsanlegget, ikke på direkte observasjoner av naturmiljøet på sjøbunnen ved Mangvardan.

Til tross for disse relativt overfladiske metodene så ble det på en av prøvestasjonene funnet hydrokorall. Videre tyder høye gjennomsnittlige strømhastigheter, høyt oksygeninnhold ved selv de dypeste målestasjonene og substratene i undersøkelsesområdet på at det finnes habitat for sårbare naturtyper og arter både på grunt og dypt vann, skriver Aqua kompetanse AS på side 4 i notatet. De konkluderer slik på side 5 i denne summariske undersøkelsen: «*Fysiske miljøvariabler kan ikke forutsi forekomst av sårbare arter med sikkerhet, men ut fra tilgjengelig informasjon vurderer vi risikoen som moderat til høy for at det kan finnes forekomster av sårbare naturtyper eller arter i påvirkningsområdet for denne lokaliteten.*» Dette tilsier at nye grundige, direkte observasjoner av naturmiljøet ved Mangvardan må utføres og at oppdrettssøknaden til Lovundlaks AS må avvises.

6. Kunnskap om, og påvirkninger på, sjøfugl og annen fugl

I søknaden vises det til observasjoner av flere rødlistede arter i området. Hva da med fuglelivet på det nærliggende Risvær naturreservat og Sandværet landskapsvernområde, hhv. 1,4 og 1,0 km unna det omsøkte tiltaket? Alt tyder på at det er et intakt og artsrikt økosystem, og at påvirkninger og endringer på alle trofiske nivå vil ha negative følger for sjøfuglebestandene. Derfor stiller vi spørsmål om *på hvilken måte og i hvilken grad* utslipp fra oppdrett vil påvirke områdets kvaliteter som økologisk funksjonsområde for sjøfugl? Spørsmålene er mange, noe som kommer av at det er store mangler og kunnskapshull knyttet til søknaden.

Negative effekter av utslipp fra oppdrett kan ikke utelukkes, og vi viser til Naturmangfoldloven § 49 – *utenforliggende virksomhet som kan medføre skade inn i et verneområde*, hvor det er fastsatt en [særskilt bestemmelse for virksomhet som trenger tillatelse etter annen lov, og som kan virke inn på verneverdiene i et verneområde](#). Den aktuelle myndigheten som behandler søknaden skal legge vekt på hensynet til disse verdiene i vurderingen av om en tillatelse bør gis. Vi er usikre på hvilke effekter utslippene vil ha for verneverdiene i området, og det kommer heller ikke frem av søknaden.

Når det gjelder påvirkning på hekkende sjøfugler fra verneområdene og andre hekkeplasser så er det nødvendig å se på aksjonsradiusen for ulike sjøfugler på næringssøk. Pelagiske sjøfugler som havsuler går regelmessig 400 kilometer ut fra hekkeplassen, havhest mer enn 500 kilometer, havsvale i alle fall 400-500 kilometer, mens alkefugler og krykkje 70-80 kilometer, tidvis betydelig lengre (mer enn 200 kilometer). Mer kystbundne arter som topp- og storskarv holder seg vanligvis innenfor en radius på 20-30 kilometer, men kan også dra lengre på næringssøk. Ærfugl, måker og terner er også regnet som kystbundne hekkfugler, selv om flere arter også opplagt kan dra langt etter næring når forholdene krever det. Et avgjørende kriterier for vellykket hekking er opprettholdelse av steder for næringssøk, dette kritiske kriteriet må kartlegges og vurderes faglig. Utenom hekketiden er sjøfuglene å finne på steder med god næringstilgang. Over 60 prosent av norske sjøfugler står på rødlisten for arter. Det er nødvendig å kartlegge sjøfuglers bruk av dette havområdet gjennom året.

I søknaden skal det være et vedlegg nr. «10. Særskilt vurdering rund hubro» som vi ikke kan finne vedlagt. Alle former for inngrep og aktivitet som kan forstyrre hubroens leveområder kan naturligvis ikke aksepteres.

Avslutningsvis i dette kapittelet viser vi til naturmangfoldlovens miljørettslige prinsipper §§ 8 - 12 om krav til kunnskapsgrunnlaget, føre-var-prinsippet, økosystemtilnærming og samlet belastning. *Offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet skal så langt det er rimelig bygge på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon, naturtypers utbredelse og økologiske tilstand, samt effekten av påvirkningen.*

7. Lovundlaks AS sin oppdrettssøknad ved Mangvardan skulle uansett vært konsekvensutredet i henhold til Forskrift om konsekvensutredninger §10

Søker gjør i vedlegg 11 en egenvurdering av §§ 4, 8 og 10 i Forskrift om konsekvensutredninger og kommer til at tiltaket ikke er pliktig til å gjøre enn konsekvensutredning. Naturvernforbundet mener at forvaltningsmyndighetene ikke kan godta tiltakshavers egenvurdering om at KU-plikt ikke foreligger. Vi siterer fra §10 i Forskrift om konsekvensutredning:

«I vurderingen av om en plan eller et tiltak kan få vesentlige virkninger for miljø eller samfunn, skal det ses hen til egenskaper ved planen eller tiltaket, jf. annet ledd og planen eller tiltakets lokalisering

og påvirkning av omgivelsene, jf. tredje ledd. Det skal også i nødvendig grad ses hen til egenskaper ved virkninger i fjerde ledd.»

Andre ledd: «Egenskaper ved planen eller tiltaket omfatter:

- a. størrelse, planområde og utforming
- b. bruken av naturressurser, særlig arealer, jord, mineralressurser, vann og biologiske ressurser
- c. avfallsproduksjon og utslipp
- d. risiko for alvorlige ulykker»

Vår kommentar til §10 annet ledd: Selve det beslaglagte areal ved tiltaket er ikke så veldig omfattende etter vår vurdering, men produksjonsvolumet er det og dermed bruken av biologiske ressurser (fiskefôr) og tilhørende avfallsproduksjon og utslipp, jf. det som er skrevet over. §10 annet ledd tilsier alene plikt til konsekvensutredning.

Så til tredje ledd: «Lokalisering og påvirkning på omgivelsene omfatter en vurdering av om planen eller tiltaket kan medføre eller komme i konflikt med:

- a. verneområder eller naturmangfoldloven kapittel V eller markaloven §11, utvalgte naturtyper (naturmangfoldloven kapittel VI), prioriterte arter, vernede vassdrag, nasjonale laksefjorder og laksevassdrag, objekter, områder og kulturmiljø fredet eller kulturminneloven
- b. -
- c. -
- d. -
- e. -
- f. konsekvenser for befolkningens helse, for eksempel som følge av vann- eller luftforurensning
- g. vesentlig forurensning eller klimagassutslipp
- h. –

Vår kommentar til §10 tredje ledd: Som drøftet over vil Lovundlaks AS sitt omsøkte oppdrettsanlegg ved Mangvardan både være i konflikt med vernereglementet for Risvær naturreservat, medføre uakseptable og vesentlige utslipp og forurensning av tungmetaller som ikke forsvinner og som på sikt vil få konsekvenser for befolkningens helse. Forskrift om konsekvensutredninger §10 tredje ledd punkt a), f) og g) tilsier dermed også plikt til konsekvensutredning.

Konklusjon:

Lovundlaks AS sin søknad om oppdrettsanlegg i åpen sjø ved Mangvardan i Lurøy kommune vil få en omfattende produksjon på 5500 tonn fisk i året, sannsynligvis økende med 45% fra og med andre produksjonssyklus, med tilhørende omfattende utslipp som ikke er beskrevet eller analysert i søknaden, jf. over. Søknaden bryter dermed med Forskrift om konsekvensutredninger §19 (Beskrivelse av planen eller tiltaket). Et evt. oppdrettsanlegg ved Mangvardan vil videre bryte med verneforskriftens §3 til det nærliggende Risvær naturreservat pga. innsig av forurensede lettere faecespartikler til reservatets nordlige farvann. Muligheten for tilstedeværelse av sårbare naturtyper

og arter ved Mangvarden er videre vurdert som moderat til høy av utrederfirma, men er overfladisk undersøkt. Lovundlaks AS sin oppdrettssøknad skulle dessuten ha vært konsekvensutredet i henhold til Forskrift om konsekvensutredninger §10 annet og tredje ledd. Forvaltningsmyndighetene må på denne bakgrunn avvise Lovundlaks AS sin oppdrettssøknad ved Mangvarden.

For Naturvernforbundet i Nordland

Kaja Langvik-Hansen, leder

Dag Johansen, styremedlem og saksbehandler

For BirdLife Nordland

Thomas Johansen, leder

Martin Eggen, Naturvernrådgiver

Vennlig hilsen

Forum for natur og friluftsliv Nordland

Jens Egil Pedersen
Styreleder

Gisle Sæterhaug
Koordinator

Kopi til:

Nordland Fylkeskommune (sakens ref.nr. i fylkeskommunen er 22/16503-4)
Fylkeshuset
8048 Bodø
e-post: post@nfk.no

Statsforvalteren i Nordland
Postboks 1405
8002 Bodø
e-post: sfnopost@statsforvalteren.no

Referanser:

- (1) Miljødirektoratet rapport M-2174/2021
- (2) <https://www.theguardian.com/environment/2019/sep/06/phosphate-fertiliser-crisis-threatens-world-food-supply>
- (3) <https://tidsskriftet.no/2022/09/kronikk/hoyt-niva-av-tungmetaller-i-krabbe>
- (4) Sele V et al. Program for overvåkning av fiskefôr. Årsrapport for prøver innsamlet i 2018. Havforskningen, 2019.
- (5) Havforskningsinstituttet. Høyt kobberforbruk i oppdrettsnæringen.
- (6) https://www.researchgate.net/publication/336937887_Delrapport_HAVPLAST_Marint_avfall_fra_havbruksnaeringen/link/5dbbf94e92851c81801df0d7/download

